

— Τὴν Τρίτην ἐπαύθησαν τὸ πρῶτον
ἐρέτας οἱ ἠθοποιοὶ τοῦ Ἀυτοκράτορος Να-

πολέοντος Α΄, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Σπ. Μαυ-
κέλλου.

— Ἡ κ. Βερώνη, ὡς Μανὸν Βαλλιέρ,
ἐκπαῖε μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας αἱ μεταπτώ-
σεις τῆς φυσικώταται ἢ γὰρ, ἢ ἀθμονία, ἢ
λύπη, τὸ πάθος, ὅλα ἐν αὐτῇ συγκεντρώνται τὸ
ἐν μετὰ τὸ ἄλλο καὶ ἐξωτερικεύονται μὲ πολ-
λὴν δύναμιν καὶ τέχνην. Εἶνε ἀπὸ τὰ ἔργα
ποῦ παίζει ὁ θίασος λίαν ἐπιτυχῶς.

— Ὁ Γεννάδης, ὡς Οὐρβάνος Σανσόνι,
ἐκπαῖε μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ τέχνην, φυσικώ-
τατος δὲ εἰς ὅλας τὰς σκηνάς.

— Ὁ Παζόδρομος, ὡς Μαυρίκιος, ἐκπαῖε
ἐπίσης μὲ μεγάλην ἐπιτυσίαν.

— Ὁ Πετρίδης, ὡς Κουλεγκούρ Στρατάρ-
χος εἰς τὸν ρόλον του, ὀλίγη μόνον ἔλαψεν
μελέτης παρατηρήθη, ἀλλὰ δικαιολογεῖται ἐν
μέρει μόνον, διότι ὁ Κουλεγκούρ ἦτο μέρος τοῦ
Ἐπιτροπᾶκη τοῦ ἀποχωρησαντος τοῦ θίασου.

— Ὁ Βερώνης, ὡς Διδεὶ, διευθυντὴς τοῦ
θεάτρου, ἐκπαῖε μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ
χάρους.

— Ὁ Γάζος, ὡς Ἀνατόλ, καλὸς τοῦ
ἔλαψε μόνον ἢ μελέτη, διὰ τὴν ὁποίαν ὁμοῦ
δικαιολογεῖται, καθὼ ἀντικαταστήσας ἐκτάκτως
τὸν ἀποσιάζοντα Κ. Ἀγγελίκην, λόγῳ τοῦ
βαρέως ἀσθενούντος τότε ἀδελφοῦ του Δημη-
τρίου Ἀγγελίκη.

— Ὁ Λορᾶνός, ὡς Τυμπω, καλός.

— Καλὸν εἶνε, ὅταν ἔχη πολὺ καιρὸν νὰ
παιθῇ ἐν ἔργῳ, νὰ προηγήται μίᾳ γενικῇ δο-
κιμῇ, ὥστε οὔτε αἱ παρατηρούμεναι συχναὶ γα-
σμηφῶσαι νὰ γίνωνται, οὔτε οἱ ἠθοποιοὶ νὰ φαί-
νωνται ἀμελέτητοι. ἔτι δὲ νὰ μὴ παίζουν ἀ-
ναγκαστικῶς ἐνα ὁποιοῦδήποτε ρόλον, ὅταν
δὲν τοῖς στέκει ἢ δὲν τοῖς ἀρέσει, διότι εἶνε
κατώτεροι τῶν ρόλων ποῦ ὑποδύονται ἢ δι' ὁ-
ποιοῦδήποτε ἄλλου λόγον.

Ὁ σκηνικὸς δίκασμος πλουσιώτατος
ὅφ' ὅλας τὰς ὑπόψεις.